

D O M

afsagt den 15. marts 2007 af Vestre Landsrets 4. afdeling
(dommerne Olav D. Larsen, Lars Christensen og Kristian Pal-
mann Jensen (kst.)) i 1. instanssag

V.L. B-1823-05

Advokat **Sagsøger**

(møder selv)

mod

Retten i Sønderborg

(Kammeradvokaten ved advokat Mikkel Holm Nielsen, Køben-
havn).

Under denne sag, der er anlagt den 25. maj 2005 ved Retten i Sønderborg og ved kendelse af 8. august 2005 henvist til Vestre Landsret, har **Sagsøger** nedlagt påstand om, at sagsøgte, Retten i Sønderborg, inden 14 dage skal betale 31.815 kr. med procesrente fra den 15. januar 2007. Han har subsidiært nedlagt påstand om hjemvisning til fortsat behandling ved Retten i Sønderborg.

Advokat **Sagsøger** har endvidere nedlagt påstand om, at Retten i Sønderborg tilpligtes at anerkende, at Dansk Røde Kors ikke er en forvaltningsmyndighed.

Retten i Sønderborg har påstået frifindelse for betalingspåstanden samt afvisning, subsidiært frifindelse, over for ad-

vokat **Sagsøgers** anerkendelsespåstand vedrørende Dansk Røde Kors.

Sagens omstændigheder

Sagen vedrører navnlig spørgsmål om Retten i Sønderborgs fortolkning af bekendtgørelse nr. 1095 af 11. december 2000 om offentlig retshjælp ved advokater § 6, stk. 3, nr. 4.

Advokat **Sagsøgers** krav på 31.815 kr. vedrører 21 anmodninger om vederlag fra dommerkontoret på 1.515 kr. i henhold til bekendtgørelse om offentlig retshjælp ved advokater § 7, stk. 1 og 2. Anmodningerne er underskrevet af **Sagsøger** og de retshjælpssøgende i perioden fra 18. juli 2001 til 30. august 2001.

Advokat **Sagsøger** har i de 21 anmodninger angivet de retshjælpssøgendes navne og beskrevet sagens karakter samt arten og omfanget af den ydede retshjælp på følgende måde:

" **Person 1**

...

Tvist med udlændingestyrelsen om behandling efter åbenbar grundløs proceduren til trods **Sags** at det yngste af børnene lider af en hudsygdom. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet."

"**Person 2** og **Person 3**

...

Tvist med udlændingestyrelsen om, hvorvidt betingelserne åbenbar grundløs procedure er tilstede. Retshjælpen har bestået i møder med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen om, at åben-

bar grundløs proceduren er i strid med FN's regler"

" Person 4

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet om længden af sagsbehandlingstid med retskrav på familiesammenføring. Retshjælpen har bestået i forhandlinger med Indenrigsministeriet om hvorvidt 6 måneders sagsbehandling er rimelig i en klar sag om retskrav på familiesammenføring"

" Person 5

...

Tvist med udl.st. om hjemlen til åbenbar grundløs procedure. Tvisten har bestået i forhandlinger med udl.st., Dansk Flygtningehjælp og Indenrigsministeriet."

" Person 6

...

Tvist med udlændingestyrelsen om åbenbar grundløs procedure. Retshjælpen har bestået i møder med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen om Dansk Flygtningehjælp om, at betingelserne for åbenbar grundløs procedure ikke var tilstede."

" Person 7

...

Tvist med udlændingestyrelsen om hjemmel til anvendelse af åbenbar grundløs procedure. Retshjælpen har bestået i møder med klient, forhandlinger med Dansk Flygtningehjælp og Udlændingestyrelsen."

" Person 8

...

Tvist med Udlændingestyrelsen om, hvorvidt betingelserne for åbenbar grundløs procedure er tilstede. Retshjælpen har bestået i møder med klient samt forhandlinger med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtninghjælp."

" Person 9

...

Tvist med udlændingestyrelsen om hjemmel til at bruge åbenbar grundløs procedure. Retshjælpen har bestået i møder med klient, forhandlinger med Dansk Flygtningehjælp og med udlændingestyrelsen."

" Person 10

...

Tvist med udlændingestyrelsen om på hvilket sted indgivelse af ansøgning om familiesammenføring skal ske. Retshjælpen har bestået i møder med klient, forhandlinger med Udlændingestyrelsen samt Generalkonsulatet i Flensborg."

" Person 11

...

Tvist med Dansk Flygtningehjælp om, hvorvidt asylansøgning kunne behandles efter åbenbar grundløs proceduren. Retshjælpen har bestået i møder med klient, gennemgang af akter samt tlf. forhandlinger med Dansk Flygtningehjælp om genoptagelse i f.t. Udlændingestyrelsen."

" Person 12

...

Tvist med Indenrigsministeriet om forståelsen af 1951 Konventionens artikel 1 C, 5 stk. 2 - retshjælpen har bestået i møder med klient samt forhandling med Indenrigsministeriet og UNHCR i

Pristina."

" Person 13

...

Tvist mellem Udlændingestyrelsen om hvor ansøgning om familiesammenføring på grundlag ægteskab kan indgives. Møde med klient samt forhandlinger med Udlændingestyrelsen og Generalkonsulatet i Flensborg om forståelsen af Udlændingelovens §9, herunder særligt §9, stk. 7."

" Person 14

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 15

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 16

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om

genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 17

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 18

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 19

...

Tvist med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp om hjemmel til åbenbar grundløs procedure til trods for traumatisering. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med udlændingestyrelsen og Danske Flygtningehjælp om genoptagelse af sagen som ordinær sag uden åbenbar grundløs procedure."

" Person 20

...

Tvist med Udlændingestyrelsen om hjemmel til at bruge åben grundløs procedure. Retshjælpen har bestået i møder med klient, forhandlinger med Udlæn-

dingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp. Ved research fundet aftale af 26.10.1992 mellem Direktoratet for Flygtninge og Dansk Flygtningehjælp, hvilken aftale viser sig at være tilsidesat."

" Person 21

...

Tvist med Flygtningenævnet om før det konkrete navn nedsættes hos en speciallæge i psykiatri at få udredt ansøgerens diagnose F32 og F43 i WHO ICD-10. Retshjælpen har bestået i møde med klient samt forhandlinger med Flygtningenævnets sekretariat og formandskab"

" Person 22

...

Tvist om familiesammenføring med far (roma). Det meste af familien har fået asyl i Danmark. Retshjælpen om at få faderen til Danmark har bestået i møde med klient, forhandlinger med Udlændingestyrelsen og med UNMIK i Pristina".

Ved brev af 7. september 2001 til advokat Sagsøger af-slog Retten i Sønderborg anmodningerne om vederlag. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"I perioden fra den 24. juli til den 4. september 2001 har retten modtaget 17 anmodninger fra Dem om udbetaling af udvidet retshjælpsvederlag for retshjælp ydet personer, der efter endt sagsbehandling i Udlændingestyrelsen er blevet nægtet opholdstilladelse i Danmark.

...

I samme periode har De fremsendt 4 anmodninger om udbetaling af udvidet retshjælpsvederlag for retshjælp ydet personer, der til Udlændingestyrelsen har indgivet ansøgning om familiesammenføring.

...

Sammenfattende for nævnte retshjælpssager gælder, at retten ikke findes grundlag for udbetaling af retshjælpsvederlag.

Begrundelse ad sagerne om familiesammenføring:

Indledningsvis skal retten bemærke, at det af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 857 af 12. september 2000 § 6, stk. 3, nr. 4, fremgår, at der ikke kan gives retshjælp til "sager, der angår eller er under behandling ved en forvaltningsmyndighed, såfremt det må antages, at vejledning og bistand i fornødent omfang gives af myndigheden."

Efter telefonisk henvendelse til Udlændingestyrelsen må retten om styrelsens sagsbehandling i familiesammenføringssager lægge til grund, at den fornødne vejledning om bistand gives af myndigheden, hvilket udelukker offentlig retshjælp ved advokat, jfr. ovenfor.

Derimod vil De - ved styrelsens afslag på anmodning om familiesammenføring - i medfør af bekendtgørelsens § 6, stk. 4, kunne give retshjælp til indgivelse af klage over Udlændingestyrelsens afgørelse. De vil i så fald være berettiget til retshjælpsvederlag efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1, jfr. § 6, stk. 1. De vil derimod ikke være berettiget til udvidet retshjælpsvederlag for nævnte bistand.

Begrundelse ad sagerne om opholdstilladelse efter åbenbar grundløs - proceduren:

Efter telefonisk henvendelse til Udlændingestyrelsen må retten om styrelsens sagsbehandling i opholdstilladelsessager behandlet efter udlændingelovens bestemmelser om "åbenbar grundløs-procedure" lægge følgende til grund: Efter et personligt interview med ansøger i Udlændingestyrelsen tager den juridiske sagsbehandler stilling til, om der er tilstrækkeligt grundlag for at imødekomme ansøgningen. Såfremt dette ikke er tilfældet, forelægges sagen Dansk Flygtningehjælp, der ligeledes afholder et personligt interview med ansøger. Såfremt Dansk Flygtningehjælp ej heller finder tilstrækkeligt grundlag for ansøgningen, tilbagesendes sagen til styrelsen, der herefter træffer afgørelse om, at opholdstilladelse nægtes, hvilken

afgørelse er endelig, idet dog henvises til udlændingelovens § 53 b. Ifald Dansk Flygtninghjælp nedlægger veto mod, at sagen behandles efter reglerne om "åbenbar grundløs procedure", og Udlændingestyrelsen på trods heraf træffer afgørelse om, at vedkommende ansøger skal udvises, kan sagen indbringes for Flygtningenævnet, i hvilken situation advokatbeskikkelse om fornødent kan finde sted.

Retten finder efter det oplyste at måtte lægge til grund, at Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp yder den fornødne vejledning og bistand, jfr. bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 4.

Herefter, og idet lovgiver ved udfærdigelsen af udlændingeloven tillige findes at have gjort endeligt op med, i hvilke sager ansøgere kan få advokatombudsninger dækket af statskassen, findes der ikke i nævnte type sager at kunne ydes offentlig retshjælp ved advokat.

..."

Ved brev af 14. februar 2002 genfremsendte advokat

Sagsøger de 21 anmodninger til Retten i Sønderborg, idet han i brevet bl.a. anførte følgende:

- "1. Alle de nævnte sager omfatter flygtninge som Danmark i 1999 hentede i Makedonien!
2. Udlændingestyrelsen har, uden hensyn til UNHCR's og UNMIK's anbefaling af marts og april 2001, undladt at interviewe nogen af de pågældende flygtninge om traumatisering, uagtet at omstændighederne i forbindelse med de pågældende flygtnings flugt, uden undtagelse meget stærkt pegede på muligheden for at de pågældende flygtninge var traumatiseret, har Udlændingestyrelsen holdt sig i, hvad jeg må anse for forsætlig uvidenhed om traumatisering.
3. Når sagerne forelægges Dansk Flygtningehjælp, fremtræder de således som omhandlende andre asylgrunde, end traumatisering og den interviewede medarbejder hos Dansk Flygtningehjælp har hidtil ikke foretaget egne undersøgelser

om traumatisering, uanset at tid og sted for flugten, kombineret med almindeligt tilgængelige data, klart indicerede traumatisering.

4. Det er Dansk Flygtningehjælps holdning at traumatisering, j.fr. UNMIK's og UNHCR's ovennævnte anbefalinger, skal anses som asylgrund og at sager om traumatisering ikke kan behandles efter åbenbart grundløs proceduren.
5. Dansk Flygtningehjælp har overfor mig beklaget at man i så mange sager vedr. denne gruppe flygtninge fra 1999 har overset traumatiseringsproblemet.
6. Dansk Flygtningehjælp har endvidere beklaget at Udlændingestyrelsen, til trods for fremsendelse af psykolog- eller psykiatriske erklæringer, har afslået genoptagelse af asylansøgningerne, uden fornyet forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp. Forpligtelsen hertil fremgår ellers klart af et notat af 26. 10. 1992, der omhandler en aftale mellem Dansk Flygtningehjælp og Direktoratet for Udlændinge.
7. Sagerne har således været fejlagtigt oplyst af såvel Udlændingestyrelsen som Dansk Flygtningehjælp og afgørelsen er truffet på et åbenbart forkert grundlag.
8. Som dokumentation for den manglende oplysning af sagerne, fremsender jeg psykolog/speciallæge erklæringer.
9. Jeg går ud fra at Retten finder det klart at hverken Udlændingestyrelsen eller Dansk Flygtningehjælp har ydet den, i bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 4, forudsatte rådgivning men tværtimod forsætligt eller uagtsomt direkte har vildledt ansøgerne.
10. For så vidt angår familiesammenførings-sagerne er Udlændingestyrelsens vildledning og mangel på vejledning af lidt forskellig karakter. Fælles for begrundelsen i bestyrelsens afgørelser er at de nærmest er indholdsløse.
11. I tilfældet **Person 4** har Udlændingestyrelsen haft alle relevante oplysninger om ægtefællernes forhold i mere end 1½ år. Rets-

kravet på familiesammenføring er ret oplagt og den omstændighed at en færdigbehandlet sag ligger 4-6 måneder før afgørelse underskrives, må anses som en strategisk betinget forsinkelse med klare velfærdsmæssige tab for ansøgerne. Klageinstansens lakoniske meddelelse om at de pågældende kontorer behandler sagerne i den rækkefølge hvori de indgår, er ikke en opfyldelse af bekendtgørelse af § 6, stk. 3, nr. 4 om vejledning og bistand.

12. For så vidt angår **Person 10** og **Person 13**, er hovedproblemet at Udlændingestyrelsen, under henvisning til Udl. § 9, stk. 7, har henvist ansøgerne til at indgive ansøgningen, ved en dansk repræsentation i udlandet, som forudsætning for at realitetsbehandle ansøgningen. Ved indgivelse af ansøgningen til Generalkonsulen i Flensborg er ansøgningerne imidlertid blevet afvist, med den uhjemlede begrundelse at ansøgeren ikke havde lovligt ophold i Tyskland. Der er tale om en koordinering med Udlændingestyrelsen. Det er herefter uden videre klart at de berørte myndigheder ikke har givet den, i bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 5, forudsatte vejledning og bistand.
13. For så vidt angår **Person 22**, kan det j.fr. UNHCR's og UNMIK's redegørelse af marts og april 2001, som tidligere er fremsendt til retten, uden videre lægges til grund for at ansøgeren efter FN's opfattelse tilhører en truet gruppe. Det er derfor åbenbart forkert, når Udlændingestyrelsen oplyser ansøgeren om at han ikke kan anses for at have et særligt beskyttelsesbehov. Med de modstridende vejledninger fra FN og Udlændingestyrelsen, må det lægges til grund, at den, i bekendtgørelsens § 6, stk. 5, nr. 4, ikke er givet.
14. Som det fremgår af ovennævnte, har Udlændingestyrelsen i forvaltningsretlig henseende udvist en mere end tvivlsom adfærd. At dommerkontoret har anset sagerne for oplyst gennem henvendelse til sagernes modpart, må anses for stridende mod god forvaltningsskik.
15. Den omstændighed at udlændingeloven indeholder hjemmel til advokatbeskikkelse i sager, der

behandles for Udlændingenævnet, kan ikke antages for at være et endeligt opgør med, om andre sager end flygtningesager kan honoreres efter retshjælpsbekendtgørelsen.

..."

Ved brev af 20. februar 2002 til advokat [Sagsøger] meddelte Retten i Sønderborg, at retten ikke fandt grundlag for at genoptage behandlingen af de nævnte sager.

Advokat [Sagsøger] har fremlagt en række yderligere afslag fra Retten i Sønderborg, hvor retten har afvist anmodninger fra advokat [Sagsøger] om udbetaling af retshjælpsvederlag i andre sager.

Retten i Sønderborg anførte i et brev af 13. september 2002 til advokat [Sagsøger] bl.a. følgende:

"I perioden fra den 2. juli 2002 til den 27. august 2002 har Retten modtaget 31 anmodninger fra Dem om udbetaling af udvidet retshjælp i henhold til bekendtgørelse nr. 1019 af 12. december 2001 § 7, stk. 2, jf. § 6, stk. 2.

Retten henviser til sin tidligere skrivelse til dem af 27. august 2002, hvorved Retten meddelte Dem afslag på udbetaling af retshjælpsvederlag i 17 sager.

Efter den individuelle gennemgang af de enkelte retshjælpsblanketter og de heri anførte oplysninger om baggrunden for ydelsen af retshjælp må Retten lægge til grund, at alle 31 sager er omfattet af bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 4, hvorefter

...

En del af sagerne angår den private hjælpeorganisation Dansk Røde Kors (DRK).

DRK driver (de fleste) asylcentre i Danmark, men da dette sker på vegne af Udlændingestyrelsen og

efter godkendelse af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. Udlændingelovens § 42 a, stk. 5, gælder det, at asylansøgere kan påklage afgørelser truffet af DRK til Udlændingestyrelsen, jf. almindelige forvaltningsretlige regler om *ekstern delegation*.

På den baggrund, og idet de foreliggende oplysninger i hver enkelt sag ikke giver Retten grundlag for at nå andet resultat, må Retten lægge til grund, at myndigheden i hver af de foreliggende sager giver den fornødne vejledning og bistand, hvorfor offentlig retshjælp ved advokat er udelukket, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 4.

..."

Folketingets Ombudsmand meddelte i et brev af 5. september 2003 på baggrund af en klage fra advokat **Sagsøger**, at han ikke kan behandle klager over Dansk Røde Kors.

Retten i Sønderborg afsagde den 28. oktober 2005 dom i en sag, hvor retten den 24. september 2004 havde afslået at yde retshjælpsvederlag til advokat **Sagsøger** med henvisning til, at retshjælpsblanketten var for sent indgivet. Det fremgår af dommen, at den ydede retshjælp vedrørte klage til Udlændingestyrelsen over en beslutning truffet af Dansk Røde Kors om flytning af den retshjælpsøgende. Ved dommen fastslog Retten i Sønderborg, at advokat **Sagsøgers** anmodning om retshjælpsvederlag var berettiget, idet der ikke i bekendtgørelsen var fastsat nogen frist for indsendelse af retshjælpsblanketter, og idet betingelserne for ydelse af retshjælp i øvrigt fandtes opfyldt.

I en cirkulæreskrivelse af 1. juni 2005 fra Retten i Sønderborg til advokater er bl.a. anført følgende:

"Vejledning for advokater, der yder retshjælp i Sønderborg retskreds i henhold til bekendtgørelsen

om offentlig retshjælp ved advokater

...

Om undtagelser fra retshjælpens område, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 1-4, jf. stk. 4, kan fremhæves:

...

Ad nr. 4:

I sager, der angår eller er under behandling ved en offentlig myndighed, kan retshjælpsdækning kun ydes ved klage over myndighedens afgørelse, eller såfremt det ikke kan antages, at myndigheden i fornødent omfang vejleder retshjælpssøgende. Reglen er begrundet i, at offentlige myndigheder efter forvaltningslovens § 7, og ofte tillige efter specialbestemmelser som f.eks. Retsplejelovens § 741 b og Lov om social service § 3, har rådgivnings- og vejledningspligt. Retshjælpsdækning i disse tilfælde vil således forudsætte, at advokaten i rubrik 3 kan redegøre for, at disse betingelser er opfyldt. Hvis retshjælpssøgende ikke forud for henvendelsen til advokaten har rettet henvendelse til den offentlige myndigheder, må pågældende derfor altid henvises hertil.

Retshjælpsdækning i de ovennævnte tilfælde - ad nr. 1-4 - der principielt falder uden for retshjælpens område, vil således forudsætte, at advokaten overfor retten kan dokumentere, at betingelserne for at yde retshjælp er til stede.

Hvis dette ikke fremgår af blankettens rubrik 3, må det således forventes, at retten som udgangspunkt lægger til grund, at betingelserne for at yde retshjælp ikke er opfyldt, eller at retten, når den finder særlig grund dertil, i medfør af bekendtgørelsens § 10, stk. 3, anmoder om en redegørelse, der nærmere kan belyse sagen."

Der er for landsretten fremlagt et notat fra marts 2001 benævnt "UNHCR Position on the Continued Protection Needs of Individuals from Kosovo" fra United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) samt "Briefing note on the repatriation of Kosovar Albanians" fra april 2001 fra United Nati-

ons Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK).

Under hovedforhandlingen er der afspillet et indslag fra TV-udsendelsen "Søndagsmagasinet" af 19. januar 2003. I indslaget deltager advokat **Sagsøger** og daværende minister for flygtninge, indvandrere og integration, **Person 23**, i en debat om hjemsendelse af kosovo-albanske flygtninge.

Advokat **Sagsøger** har forklaret, at han frivilligt har påtaget sig forpligtelsen til at yde retshjælp efter reglerne om offentlig retshjælp ved advokater. Alle de 21 retshjælpssager, der er omfattet af påstanden, drejer sig om retshjælp til traumatiserede flygtninge. Som følge af traumerne er disse flygtninge ukoncentrerede og springende i tankegangen. Dette har medført, at møder med disse klienter har varet længere end normalt. Under møderne var det ofte nødvendigt at kontakte flygtningecentret, Udlændingestyrelsen eller ministeriet telefonisk for at afklare forholdene nærmere. Ved sådanne opkald til Udlændingestyrelsen kunne der være ventetid, inden han kom igennem til en medarbejder. Flygtningene havde et meget stort behov for retshjælp. Han har beregnet, at den bistand, som han igennem 7 år har ydet kosovo-albanske flygtninge, modsvarer et advokatsalær på i alt cirka 14 mio. kr., men han har kun fået dækket de 5 mio. kr. En af årsagerne hertil er, at han i en lang række sager har fået afslag på udbetaling af retshjælp fra Retten i Sønderborg. Afslagene relaterer sig til de perioder, hvor 2 bestemte dommerfuldmægtige har varetaget retshjælpsudbetalingerne ved Retten i Sønderborg. I øvrige perioder har der ikke været problemer med udbetaling af retshjælp, ligesom han heller ikke har oplevet tilsvarende problemer i andre retskredse. I de sager, hvor han har ydet rådgivning omkring familiesammenføring, var det et væsentligt tema, om kosovo-

albanerne kunne indgive ansøgning om familiesammenføring i Danmark, eller om vedkommende var nødsaget til at rejse til Beograd og aflevere sin ansøgning dér. Praksis på dette område var ikke ensartet, så han havde rimelig grund til at gå ud fra, at der ved forhandlinger med Udlændingestyrelsen kunne opnås adgang til at indgive ansøgningen i Danmark. Det var mere hensigtsmæssigt at søge at forhandle spørgsmålet med Udlændingestyrelsen frem for at indbringe spørgsmålet for ministeriet, idet han anså det for overvejende sandsynligt, at ministeriet blot ville afvise ønsket om at kunne indgive ansøgningerne i Danmark. På et tidspunkt bestemte Udlændingestyrelsen, at alle - på nær personer fra Kosovo - kunne indgive ansøgning om familiesammenføring i Danmark. Flygtninge fra Kosovo var fortsat henvist til at indgive ansøgningerne til den danske ambassade i Beograd. Han fandt ud af, at generalkonsulatet i Flensborg også var bemyndiget til at modtage ansøgninger om familiesammenføring, og han rådgav så sine klienter til at indgive ansøgningerne dér, men efter en periode begyndte konsulatet at afvise modtagelsen. Styrelsen havde åbenbart instrueret konsulatet herom. En del af retshjælpssagerne handler derfor om rådgivning vedrørende tvist med generalkonsulatet i Flensborg om adgangen til indlevering af ansøgning om familiesammenføring. I de sager, hvor han har ydet rådgivning vedrørende Udlændingestyrelsens afgørelser efter åbenbart grundløs-proceduren, fremgår det af rettens begrundelse for afslag, at det var rettens opfattelse, at Udlændingestyrelsens afgørelse var endelig. Det må have været rettens opfattelse, at adgangen til prøvelse af en myndighedsafgørelse efter grundlovens § 63 ikke gjaldt for disse afgørelser, og at det derfor var i orden, at Udlændingestyrelsen ikke vejledte herom.

Procedure

Advokat **Sagsøger** har til støtte for sin betalingspåstand gjort gældende, at Retten i Sønderborg uberettiget har afvist anmodningerne om udbetaling af vederlag for retshjælp. Retten har alene ud fra en generel telefonisk henvendelse til Udlændingestyrelsen lagt til grund, at de retshjælpssøgende har fået den fornødne vejledning og bistand i Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp, men dette er ikke korrekt. Retten har ikke været berettiget til afvisning af anmodningerne uden at foretage en konkret undersøgelse af, om myndighederne i hvert enkelt tilfælde har ydet den fornødne vejledning og bistand. De pågældende personer har haft et åbenbart behov for retshjælp, og der må tillægges den advokat, der påtager sig at yde retshjælp, adgang til et bredt skøn med hensyn til, om betingelserne for at yde retshjælp er til stede. Specielt i forbindelse med afslag på asyl efter åbenbart grundløs-proceduren har myndighederne tilside-sat vejledningspligten efter forvaltningslovens § 7. Udlændingestyrelsen har blandt andet undladt at vejlede om, at UNMIK ikke accepterede tvangsudsendelse af flygtninge, der led af PTSD. Det fremgår af begrundelsen i brevet af 7. september 2001, at Retten i Sønderborg er af den opfattelse, at Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på asyl efter åbenbart grundløs-proceduren er endelig, hvilket ikke er korrekt, da der også for disse afgørelser er adgang til domstolsprøvelse efter grundlovens § 63, ligesom der var mulighed for at få Dansk Flygtningehjælp til at revurdere sagen. Disse forhold har Udlændingestyrelsen ikke vejledt om. Med den praksis, som Retten i Sønderborg har anlagt i disse sager, er der reelt tale om, at retten afskærer alle, der har konflikt med offentlige myndigheder, fra at få retshjælp.

Til støtte for sin anerkendelsespåstand vedrørende Dansk

Røde Kors har advokat **Sagsøger** gjort gældende, at Folke-tingets Ombudsmand i sit brev af 5. september 2003 udtrykkeligt har anført, at han ikke kan behandle klager over Dansk Røde Kors. Dette bekræfter, at Dansk Røde Kors ikke kan anses for en forvaltningsmyndighed, hvilket også gælder, når Dansk Røde Kors som operatør udfører opgaver på vegne af Udlændingestyrelsen. Adgangen til at indbringe Dansk Røde Kors' afgørelser for Udlændingestyrelsen har ingen reel værdi. Selvom ingen af de 21 anmodninger vedrører afgørelser truffet af Dansk Røde Kors, er det nødvendigt, at landsretten tager stilling til, om Dansk Røde Kors er en forvaltningsmyndighed, for det tilfælde, at der i forbindelse med fremtidig retshjælp opstår spørgsmål om dette.

Retten i Sønderborg har til støtte for sin påstand om frifindelse for advokat **Sagsøgers** betalingspåstand gjort gældende, at retten korrekt har afvist at udbetale retshjælpsvederlag på grundlag af de 21 retshjælpsblanketter. Der henvises til den begrundelse, der er givet i afslaget af 7. september 2001. Det er med rette lagt til grund, at Udlændingestyrelsen giver ansøgerne vejledning og bistand i fornødent omfang, og på den baggrund er retshjælp udelukket, jf. bekendtgørelse om offentlig retshjælp ved advokater § 6, stk. 3, nr. 4. Udlændingestyrelsens vejledningspligt ved afslag efter åbenbart grundløs-proceduren kan ikke udstrækkes til at handle om hjemsendelsesproceduren og herunder vejledning om UNMIKs retningslinier. Hjemsendelse er blot en konsekvens af asylafgørelsen.

Til støtte for påstanden om afvisning af advokat **Sagsøgers** **anerkendelsespåstand** har Retten i Sønderborg gjort gældende, at påstanden er uegnet til at indgå i en domskonklusion, og at spørgsmålet ikke vedrører de anmodninger om

udbetaling af retshjælp, som er omfattet af Retten i Sønderborgs afslag af 7. september 2001. Advokat **Sagsøger** har heller ikke i øvrigt påvist nogen aktuel retlig interesse i prøvelse af denne helt generelle påstand.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bekendtgørelse nr. 1095 af 11. december 2000 om offentlig retshjælp ved advokater § 6, stk. 3, nr. 4, kan retshjælp ikke gives til sager, der angår eller er under behandling ved en forvaltningsmyndighed, såfremt det må antages, at vejledning og bistand i fornødent omfang gives af myndigheden.

Advokat **Sagsøger** har i de 21 retshjælpsblanketter beskrevet sagernes karakter, og efter disse beskrivelser er retshjælpen ydet i sager behandlet af forvaltningsmyndigheder, herunder især Udlændingestyrelsen.

Landsretten finder, at Retten i Sønderborg har været berettiget til at antage, at de pågældende myndigheder i fornødent omfang har ydet vejledning og bistand. Retten i Sønderborg har derfor været berettiget til at afvise udbetaling af vederlag for retshjælp på baggrund af de 21 retshjælpsblanketter.

Da det heller ikke for landsretten er godtgjort, at sagerne ikke er omfattet af bekendtgørelsens § 6, stk. 3, nr. 4, frifindes Retten i Sønderborg for advokat **Sagsøgers** betalingspåstand.

Advokat **Sagsøgers** anerkendelsespåstand vedrørende Dansk Røde Kors har ikke betydning for betalingskravet under denne

sag, og påstanden har heller ikke i øvrigt konkret, aktuel betydning for retsforholdet mellem sagens parter. Landsretten afviser derfor denne påstand.

Advokat **Sagsøger** skal betale sagsomkostninger til Retten i Sønderborg med i alt 25.512,50 kr. Beløbet er sammensat af 25.000 kr. som et passende beløb til advokatbistand og 512,50 kr. angående en materialesamling. Landsretten har lagt vægt på sagens udfald og sagens omfang, herunder advokat **Sagsøgers** tidligere nedlagte påstande under sagen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Sagsøgte, Retten i Sønderborg, frifindes for påstanden om betaling af 31.815 kr. til sagsøgeren, advokat **Sagsøger**.

Sagsøgerens påstand om, at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at Dansk Røde Kors ikke er en forvaltningsmyndighed, afvises.

Sagsøgeren skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til sagsøgte med 25.512,50 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Olav D. Larsen   Lars Christensen   Kristian Palmann Jensen
(kst.)

